

De belangrijkheid van het hart

Yuuko Higashi (lerares Toyomane JHS)

Mijn deelname aan de zestiende Yamada Junior Overseas Delegation als begeleidster heeft mij vele waardevolle onvervangbare ervaringen gegeven. Toen de kinderen voor ons vertrek hun zorgen uitten zei ik “Alles komt goed.” Maar ik was eigenlijk ook mezelf gerust aan het stellen. Na een veilige aankomst in Nederland begaven we ons naar het CLZ. Ik was helemaal ondersteboven van de geweldige ontvangst die we in het CLZ kregen. De school had een hele vrije atmosfeer. We werden zowel door de leraren als de leerlingen voortdurend energiek begroet en ze spraken ons actief aan.

Bij de lessen waren er enkele dingen die we ons in Japan niet voor kunnen stellen maar veel leerlingen namen actief deel

aan de les en ik kreeg de indruk dat ze hun best deden om de dingen te doen die ze moeten doen. ‘Verantwoordelijkheid’ in ‘vrijheid’. Ik hoorde dat er veel leerlingen zijn die zich juist door die vrijheid realiseren dat hun eigen verantwoordelijkheid groter wordt en dat veel leerlingen een duidelijk doel voor ogen hebben. Ook was ik verbaasd toen ik zag hoe goed de leerlingen zijn in het gebruiken van de computers in het schoolgebouw. Ik heb veel lessen geobserveerd maar vooral de volgende twee lessen hebben een grote indruk op me achtergelaten. Ten eerste de drama les. Drama is een les die is ingevoerd met als doel om de uitdrukingskracht te verhogen. Het leek een beetje op een toneelstuk. De kinderen deden in het begin een beetje verlegen hun uiterste best om het thema dat hen door de leraar werd gegeven uit te drukken. Hun in het begin stijve gezichtsuitdrukking werd langzamerhand een glimlach en ik begreep dat hun hart werd geopend. Tijdens deze les zijn uitdrukingskracht, voorstellingsvermogen en

denkkracht nodig, en ik voelde echt dat hoe langer je deze les volgt hoe meer die vermogens zullen groeien. Een andere les was de muzikles van de tweedejaars student. Zingen met behulp van instructies van een professionele band. Het was een les om de studie van muziek

te verdiepen. Het was erg verfrissend om te zien hoe de studenten met veel plezier deze les volgden en muziek 'in het echt' ervaarden. Zelf deed ik drie dagen een homestay. Het echtpaar Visser bij wie ik mijn homestay deed zijn erg energieke en daadkrachtige mensen. Hun hobby is fietsen en ze gaan dan ook door weer en wind met de fiets naar hun werk waar ze enkele tientallen kilometers vandaan wonen. Tijdens de grote vakantie gaan ze soms wel dagenlang met de fiets op reis. Al fotos kijkend bracht ik een gezellige tijd met hen door. De vriendelijkheid waarmee ze hun best deden om met me te praten was hartverwarmend en ik voel dan ook niets dan dankbaarheid voor de drie dagen die ik met ze heb doorgebracht. Zowel meneer als mevrouw Visser zijn werkzaam in het onderwijs, ze wisten veel te vertellen over onderwijs in het algemeen en waren erg geïnteresseerd in het Japanse onderwijs. Ik dank hen met heel mijn hart dat ze mij in huis hebben ontvangen ondanks dat de geboorte van hun kleinkind zo dichtbij was.

Naast de homestay waren er ook de historische architectuur, landschappen, kunstwerken etc. Elke ontmoeting was aangrijpend en het waren indrukwekkende dagen. Wat voor mij de grootste schat was zijn de ontmoetingen met de vele mensen. Juist omdat ik Japan heb verlaten en dingen heb gezien, gehoord, aan heb geraakt en ervaart heb ik veel dingen gevoeld. Zo heb ik opnieuw de goede dingen van Japan en Yamada beseft en bij elke situatie de belangrijkheid van 'het hart' gevoelt. En overal waar we heen gingen kwam iedereen ons warm tegenmoet. Ik voelde echt de diepte van de band en vriendschap tussen Yamada en Nederland. In het lesboek van uitgever Mitsumuratosho voor de derdejaars junior high school studenten staat een verhaal

genaamd 'Attakai suupu' (= 'Warme soep'). Dit verhaal gaat over de tijd die de schrijfster toen ze jong was in Parijs doorbracht. Ze schrijft dat ondanks dat het soms ook afzien was ze dankzij haar ontmoeting met een vriendelijke moeder en dochter in een winkel niet in een gevoel van wanhoop belandde. Op het laatst staat in dit verhaal geschreven dat de basis voor

internationaliteit niet het talent is om vloeiend buitenlandse talen te kunnen spreken of de briljante intelligentie om kunst en cultuur op te zuigen als een spons of de grootte van de schaal van je ondernemingen.

Maar de vriendelijkheid om mee te leven met een ander en het besef dat we allemaal mensen onder elkaar zijn. (citaat)“En dat wordt tijdens iedereens dagelijkse leven op de proef gesteld.” Dat “tijdens het dagelijkse leven” is me altijd bijgebleven. Ik wil proberen om ook in mijn dagelijkse leven het ‘hart’ te respecteren en een beter mens te worden. En ook wil ik mijn ontmoetingen met mensen waarderen, mogelijkheden uitproberen en mijn blik verwijden. Ik dank de vele mensen uit Yamada die mij deze kans hebben gegeven deel te nemen aan deze betekenisvolle leerervaring met heel mijn hart. Bedankt.